

راه مرحوم دکتر حسین حلاجیان عزیزمان پر رهرو باد...

یکی از همکاران داروساز طی نامه‌ای گلایه‌آمیز از ماهنامه دارویی رازی، مطلبی را در مورد جناب آقای دکتر حلاجیان برای ما فرستاده‌اند که این نامه را با هم می‌خوانیم:

[...] قصد گلایه ندارم ولی چرا ماهنامه رازی از درگذشتگان مسن داروسازی یاد می‌کند اما جوانان پرتلاشی مانند دکتر حلاجیان را به‌دست فراموشی می‌سپارد! به‌خصوص از آقای دکتر سرکندی گله‌مند هستم که در هنگام حیات مرحوم حلاجیان روابط نزدیک و دوستانه‌ای با ایشان داشتند. با این حال، خود دست به قلم شدم تا با نزدیک شدن سالگرد فوت ایشان (شهریور ۱۳۹۲) این چهره ارزشمند شهرمان که بسیار زود از میانمان رفت را معرفی کنم، و نگاهی به سوابق فعالیت‌هایشان در زمان حیات ارزشمند و پربارش داشته باشم. این بخش نوشته خود ایشان است:

«متولد ۱۳۵۰ شهنسوار، ورودی ۱۳۶۹ دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران، فارغ‌التحصیل ۱۳۷۵ از همان دانشگاه. ۱۳ سال گذشته را این‌گونه گذرانده‌ام: ۲ سال به‌عنوان داروساز وظیفه در تهران

و رشت خدمت کرده‌ام. مسؤول فنی داروخانه‌ها در سطح استان‌های گیلان، مازندران و تهران. ۸ سال کارشناس رسمی امور دارویی مرکز بهداشت رامسر، ۲ سال قائم‌مقام و جانشین مدیر شبکه بهداشت و درمان شهرستان رامسر، ۵ سال مدرس فارماکولوژی دانشکده پرستاری - مامایی دانشگاه علوم پزشکی بابل (شعبه رامسر).

از سال ۱۳۸۵ با خرید امتیاز داروخانه شفا از مرحوم دکتر عباسی، داروخانه فعلی را با عنوان دکتر حلاجیان افتتاح کردم. تقریباً از همه تحولات دارویی این سال‌ها آگاه بوده‌ام و فکر می‌کنم

صلاحیت اظهارنظر در مورد مسایل دارویی را در حد خودم داشته باشم. فکر می‌کنم اگر بازدیدکننده غیرمتخصص بخواهد به مطالب وبلاگ اعتماد کند، باید ابتدا نویسنده را بشناسد باز هم چون در آینده در مورد وضعیت دارویی ایران اظهارنظر خواهیم کرد، می‌خواهم برای خواننده آدم مجهولی نباشم. از تاریکی همه می‌توانند ناسزا بگویند.»

* قائم مقام شبکه بهداشت و درمان شهرستان رامسر (۸۵-۱۳۸۳)

* موسس و دبیر شورای هماهنگی انجمن‌های داروسازان استان مازندران (۱۳۸۸ تا زمان فوت‌شان)

* دبیر انجمن داروسازان شهرستان تنکابن

* عضو کارگروه آموزش انجمن داروسازان ایران

* داروساز نمونه کشور در سال‌های ۹۰ و ۹۱

* محقق برتر داروسازان ایران در سال ۹۱

* سردبیر فصلنامه کیمیا

* عضو هیات علمی دانشگاه

* صاحب مقاله‌های متعدد در زمینه داروسازی و صنفی که عناوین برخی از آن‌ها به شرح ذیل هستند:

■ مشاوره داروساز با بیمار در بیماری‌های

مزمن

■ لاغر شدن به چه قیمت؟

■ وقتی همه خوابیم ... (داروسازان و ضرورت نگاه انتقادی به خود)

■ نارنجکی به نام دگزامتازون

■ سرماخوردگی و آنفلوانزا

■ ضرورت گسترش نقش داروسازان عمومی و لزوم تغییر دیدگاه‌ها

■ اصول مشاوره داروساز با بیمار

■ مانور هایملیخ (Heimlich Maneuver)

■ اثر لیتیم روی تحریک شاخص‌های ترشحی و رشد القاء شده توسط Bombesin در غدد بزاقی و پانکراس موش صحرایی

■ بودزوناید (توربوهاالر)

■ زفیر لوکاست

■ آلزایمر

■ G6PD و داروها

■ پیشگیری از آلرژی

■ آلرژی‌های فصلی

■ بیمار و قیمت دارو

■ بیمار مُرد

■ تأمین اجتماعی و حکایت بدهکاری

■ که با رفتار خود «طلبکارش» کردیم

■ بر جامعه دارویی ایران چه می‌گذرد؟

■ چرا اکثر متصدیان داروخانه اخمو و عبوسند؟

■ حذف حق فنی

■ خداوند روحشان را شاد و یادشان را گرامی

■ بدارد ...]

■ پاسخ دکتر سرکندی به این دوست گرامی چنین است:

«دوست و همکار ارجمندم، باور کنید که من هنوز نتوانسته‌ام فوت نابه‌هنگام دکتر حلاجیان را در ذهن و روح خود پذیرا باشم. ایشان آن چنان با انرژی و فعال بودند که بنده هنوز باور نکرده‌ام که در میان ما نیستند. هیچ‌گاه آخرین ملاقات‌مان را فراموش نمی‌کنم که دکتر حلاجیان بنده را تا ساعت ۳ صبح بیدار نگه‌داشتند تا طرح مقاله‌ای را با هم کامل کنیم و گاهی به آن طرح نگاهی می‌اندازم تا شاید بتوانم آن را به پایان برسانم.»